

rosna, se z suho ruto dobro obrišejo. Potem se dno posode (zaboja ali soda) za palec debelo z gipsom potrosi in na to jabelka z recelji na vzgor položijo, vendar tako, da se sad sada ne dotekne. Na to lego se zopet toliko gipsa potrosi, da so prostori med sadjem izpolnjeni, na kar zopet lega jabelk pride in tako naprej, doker, da je cela posoda polna. Posoda se mora pa podložiti, da njeno dno ne stoji neposredno na vlažnih tleh. Gips brani mokroti, da ne more do jabelk, pa tudi da sadje spremembo toplote in mraza manj čuti in da se med seboj ne dotika. Tako hranjena jabelka ostanejo črsta in okusna.

Novo šolsko leto na podkovski in živino-zdravniški šoli v Ljubljani se je začelo 12. nov. Sprejelo se je letos 15 učencev, 3 več kakor lani, in sicer 7 Kranjcev, 4 Štajerci, 3 Primorci in 1 Korošec.

Sejmovi na Štajerskem. 25. nov. Loče, Kaniža, Ptuj, Šoštanj, Dobje; 30. nov. sv. Andraš v slov. gor. Svičina, Vržej, Rogatec in Bizeljsko.

Sejmovi na Koroškem. 25. nov. Greifenburg, Gmünd, Glo'nica; 27. nov. Africa; 30. nov. sv. Andraš v la. antski dolini.

Dopisi.

Iz Maribora. Število hudobij in samomorov se pri nas, kakor sploh tam, kder ljudje djanski ne izpolnujejo verskih dolžnosti, množi res strahovito. Nedavno se je mršavo človeče iz koroškega predmestja pridružilo nemškemu tržcu, doma iz okolice pri Omureku, se ž njim peljalo ter mu za plačilo vrat odrezalo in 250 fl. vropalo; konja sta se z mrtvim gospodarjem na vozu pred krčmo v Spielfeldu vstavila; zločinca so v Mariboru zgrabili. Še ni dolgo tega, kar se je sodar Schmiederer obesil in zopet imamo novih samomorivcev. V soboto o poldné je iz mosta v Dravo skočil priletel mož vprčo svoje žene, otrok in mnogo ljudstva in takoj v valovih preminol. Drugi den se je drug nesrečnež vstrelil, nek husar vrat prerezal, 47letna vdova si zavdala, 2 viničarja se obesila, nek krčmar zapustivši dolgove in ženo všel in, kakor se govori, tudi obesil. Za božjo voljo, česar se nam je bati, kedar zima ostreje pritisne! Povsod sam verski, nrafski in gospodarski polom, „krach“, zločinstva in samomori! — G. dr. Duhač je izstopil iz mestnega zastopa in položil čast nadmestovalnega župana. Obžalujemo, ta gospod je še najzmerniši bil med mariborsko liberalno itd. gospodo. — Novi nadzornik, g. Ziendler, je prišel ogledovat tukajšnje c. k. višje realke. Naj le dobro vse pregleda in potem odpravi ta „škandal“, da učenci g. prof. Repiča očitno zasramujejo in njegovo ime na stene in zidovje čodrkajo z maločastnimi pri-

imeni! Bodi temu kriv kdorkoli, učiteljem potrebno spoštovanje od strani učencev se mora varovati, sicer je boljše, ako zavod brez šolske discipline zapró. Škoda za denar, še več pa za nedolžno mladino, ki se slabo izgoja!

Iz Celja. (Porotne sodnije) so se ponedeljek, 12. nov. začele ter pretečeni teden s sledečimi zatoženci opraviti imele: 12. novembra je bil obsojen Filip Golob zaradi posilnega oskrnjenja na 7 let težke ječe. Že enkrat je bil zavoľjo enakega zločinstva na 2 leti kaznovan; 13. novembra je bil obsojen Florijan Gril, drvar iz Studenice, na 8 let težke ječe, ker je 2. septembra t. l. Alojzija Majena z lesenim drogom tolkel, tako da je ta v neko jamo padel. Toda še zdaj maha po njem, ko revež v jami leži. Zavdal mu je smrtne rane, tako da Majen še tistega dne vmrje. Po zločinstvu se Gril hvali, da ga je po živinsko, ne po človeško vbil. Pri sodnijski obravnavi pa se je delal, kakor da bi bil v pijanosti, brez vsake zavednosti. Majena pretepal; toda porotniki so ga krivega spoznali. 14. in 15. novembra je bila sodnijska dvorana poslušalec iz Celja in celjskega okraja, posebno iz Vojnika, vsa polna; vršila se je namreč obravnava zoper Naceta Premšak-a, župana in mlinarja iz Škoflje vesi; ž njim je bil zatožen ob enem tudi njegov nekdanji mlinarski vodja Anton Rast. Premšak je bil obdolžen, da je ob času, ko ni bil več zmožen plačevati, pri nekterih trgovinskih družbah na Dunaju, v Trstu in v Varaždinu žita in mnogo drugih reči naročeval, in da je meseca februarja t. l. mnogo žita — več kakor 25.000 kilogramov — in žakljev pri Ant. Rastu v Arelinu poleg Vojnika poskril. Premšak je bil toraj obdolžen zločinstva goljufije; Anton Rast pa, ki je te reči sprejel in trdil, da so njegove, je bil zatožen kakor deležnik tega zločinstva. Vse blago, kar so ga preslepljeni upniki Premšaku poslali, je bilo blizu 10.000 gld. vredno; vrednost blaga k Rastu prepeljanega pa je cenjena na blizu 2500 gld. Porotniki so obadva zatoženca kriva spoznali in je bil Pr. na 2 in 1/2 leta, Rast pa na 1 leto ječe obsojen; zraven tega se imata vsaki mesec en dan postiti; 16. nov. so stali pred porotno sodnijo: Miha Pajmon, Juri Zdovšek, Šimon Orož in še nekteri drugi posestniki od sv. Duha pri Ločah. Leti imenovani so bili zatoženi, da so 2. julija 1876 v družbi z mnogo drugimi seljaki iz Loč oborožani s cepei pridrli v soseskino sobano, kjer so se srenjski odborniki ravno posvetovali o zidanju nove šole. Grozili so zbranim odbornikom, da jih hočejo pobiti, da bode kri tekla itd. tako, da je morala seja prenehati. Miha P. je bil na 4 mesece, Juri Zd. in Šimon O. pa sta bila vsaki na 2 meseca ječe obsojena; drugi so bili nekrivi spoznani; 17. nov. se je vršila obravnava zoper Karola Pušnika iz ptujske okolice. Leta je bil na sumu in obdolžen, da je 28. marca t. l. Jožefu Zavcu v Karčevini poslopje zažgal iz ljubosumnosti, namreč za tega voljo, ker se je neka vlačuga

od njega. Pušnika, h Zaveu preselila. Pri konečni obravnavi je zatoženec svoje zločinstvo tajil, toda vse priče so govorile zoper njega in porotniki so ga krivega spoznali. Dobil je 7 let težke ječe, ki se ima vsako leto 28. marca poojstriti s postom in trdo posteljo.

Od št. 11a na Goričkem. Tukaj smo 29. okt. obhajali izredno svečanost. Prišla sta 2 stara mož in žena pridne rodbine Sorkove v Jarenini v našo farno cerkev, kder sta po 50 letih zopet stopila pred sv. altar h poroki. Toda niso ju poročali domači g. župnik, kakor je sploh navada, ampak njuni lastni sin č. g. Janez Sorko, župnik v Angeru. Drugi sin č. g. Alojz Sorko, župnik v Susilah, so pa genljivo poprej pridgali in tretji sin, g. Karl Sorko, nadučitelj pri št. 11u, je primerno orgljar svojemu starejšemu bratu pri slovesni sv. meši. To je bilo za stara zakonska res veliko veselje; zaupljivo smeta reči, da sta svoje otroke pray po krščanski izrejela in lepo za nje skrbela. Štirje sini so nju spremljali k zlati poroki in štiri hčeri, katerih vsaka pri enem bratu živi kot gospodinja. Vsem se je na licih brala velika hvaležnost in spoštovanja do ostarelih starišev!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V državnem zboru je večina poslancev sprejela novo postavo o nacionalneje banki. Po novem letu dobijo Magjari precej srebra bankinega v Budapešt in bodo začeli izdajati magjarske bankovce blizu tako, kakor je znani Košut delal l. 1849; tudi nova nagodba bo sprejeta na 10 let in sicer taka, kakoršno si Magjari želé, ker se nemški ustavoverci bojé za svoje ministre in sedanjo gospodstvo. Poslanec pl. Plener je pre-koval, da bodo ti gospodje še vzajemno avstrijsko vojsko in torej celo cesarstvo razklali na dveje tako, kakor sedaj banko nacionalno. Českega naroda 32 poslancev pa neče priti v državni zbor ter so vložili protest zoper dualizem, zoper novo nagodbo, ker se ni poslušalo na Česko, ki vendar plačuje 50% vseh avstrijskih davkov. Česki poslanci so se poslanstvu odpovedali in zahtevajo nove volitve, če jim ministri ne verujejo, da je ves česki narod istih misli. — Zahodajo avstrijsko železnico bodo ministri za državo kupili z 1 milijonom goldinarjev, sedaj ko so njej v podporo že potrošili 8,216.500 fl. — V Gradcu so odprli 18. t. m. novo obrtniško šolo; tudi minister Štrmajer bil je navzoč. — Delegacije začnejo 5. dec. zborovati. — Svitli cesar se mudijo v Budimpeštu. — Sodnijska obravnava zoper srbskega narodnjaka Miletiča se je pričela. — V Dalmaciji pri Plavanjskem brdu je 400 Turkov vdrló čez našo mejo; divjaki so užgali več hiš in vropali 46 volov, 1 konja in 1 kozo ter se z plenom vrnoli v Bosnijo.

Vnanje države. Rusko cesarstvo je za vojne potrebe letos potrošilo 700 milijonov rubljev t. j. 1050 milijonov goldinarjev. — Poljak Lukavski je prišel v Berlin in je hotel nemškega cesarja in ministra Bismarka usmrtiti, je pa bil ugrabljen. Bismark je tudi ponudbo Avstrije gledé obnóvljenja kupčijske pogodbe strogo zavrgel. Proti Francozkemu se Nemci močno utvrdujejo; v mestu Strassburgu in Kölnu delajo celó pri luči šance in redute. — Francoski republikanci hočejo revolucijo napraviti in šéujejo vojake zoper Mak-Mahona, naj mu odrečejo pokorščino. — Na Italijanskem se po šolah katekizem uči le, če srenja to zahteva; tako je storilo mesto Turin, kder so očetje 20.000 otrok terjali katekizem, samo 3 so se odločili zoper krščanski nauk. — Angleži zbirajo vojake v Indiji ter jih hočejo Turkom poslati na pomoč. — V južni Ameriki, posebno v Brasiliji, je rogovilstvo freimaurerjev precej potihnilo in katoličanstvo zopet napreduje. — Abesinski kralj v Afriki, Janez, je svojega mohamedanskega nasprotnika v vojski premagal in tudi z egipčanskim vice-kraljem mir sklenil. — Poslanec združenih držav severne Amerike je turškemu sultanu nasvetoval, naj brž sklene mir z Rusi brez oziira na Angleže. To pa naše turkoljube silno peče!

Ruski-rumunski-črnogorski-turški boj.

Neizmerno veselje in navdušenost razlega se po celi Rusiji in po vsem slovanskem svetu: najmočnejšo turško trdnjavo v Aziji, močni Kars, so ruski junaki v nedeljo 18. nov. po 12urnem silnem naskoku in boju vzeli. Celo noč je trajalo grozno klanje, general Grabbe je takoj v začetku padel, ko je moskovski regiment peljal proti šancam; to pa ni nikogar splašilo, generali Lazarjev, Rop in Komarov so vdrli v mesto, čeravno njim je palo 2700 ranjenih in mrtvih; nekoliko Turkov je hotlo zbežati, bili so pa od kozakov zajeti in je torej vse v Karsu prešlo v rusko oblast namreč 12 šanc, mesto z gradom, 300 kanonov, turška vojna kasa, veliko živeža in streljiva in 10.000 vjetih turških vojakov s 2 pašama, 7000 Turkov je pa bilo poklanih in ranjenih. Ko je ruski car po telegrafu pred Plevno zvedel sijajno zmago, njo je takoj strmečim oficirjem in vojakom naznanil; ti so pa zagnali gromovito hurrá klicanje in po 3 krat iz vseh 500 kanonov proti Plevni vstrelili, Osmanu na znanje, da so njegovi rojaki v Aziji popolnem pobiti. Car je tudi po telegrafu svojim junakom v Kars poslal svoje priznanje in zahvalo ter dodjal pomenljive besede: „vojske in trpljenja še ni konec, za vaše rodbine bo skrbela Rusija in vaš car, vaše sirote so moji otroci“. Te besede kažejo na blago srce ruskega carja, ker je pri veselju sijajne zmage, lepo zmisli tudi na žalost in solze zapuščenih sirot, ki so v boju zgubile svoje očete! — Kmalu tisti den t. j. 18. nov. je od Karsa 15.000 Rusov mahnilo v Erzerum, da pomagajo še to mesto vzeti, preden zima pritisne. Pred Erzerumom so 16. nov.